

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 9. januára 1997 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], vo veci porušenia jeho práv postupom orgánov činných v trestnom konaní, postupom a rozhodnutím Mestského súdu v Bratislave a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nepríslušnosť na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 18. novembra 1996 podanie [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], označené ako: "Sťažnosť pre porušenie zákona par. 266 Tr. por. a sťažnosť podľa par. 258 Tr. por.".

Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľovi v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím bolo zamietnuté jeho odvolanie proti rozsudku Mestského súdu v Bratislave z 22. mája 1996, ktorým bol odsúdený za trestný čin falšovania a pozmeňovanie peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 1 a 4 písm. b) Trestného zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie zamietol 8. 10. 1996 (č. k. 5 To 43/96).

Sťažovateľ vo svojom podaní označil viaceré "závažné chyby prípravného konania", ako aj postupu prvostupňového súdu (§ 208, §89 ods. 4 Trestného poriadku, nevypočutie dôležitej svedkyne, nemožnosť bližšie sa vyjadriť k veci a i.).

Na základe uvedeného požiadal, aby sa Ústavný súd Slovenskej republiky: "bližšie oboznámil so spisom a posúdil rozsudok nakoľko je už právoplatný", nakoľko: "moja podaná sťažnosť je už dostatočne opodstatnená a dôvodná".

Keďže sťažnosť pre porušenie zákona patrí v zmysle §266 ods. 1 Trestného poriadku len generálnemu prokurátorovi alebo ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky, ústavný súd posúdil podanie [REDAKOVANÉ] ako podnet podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, ktorým namietal porušenie svojich práv postupom orgánov činných v prípravnom trestnom konaní, ako aj postupom a rozhodnutím prvostupňového súdu (Mestského súdu v Bratislave) a ktorým tiež žiada o "posúdenie" právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho.

Ústavný súd Slovenskej republiky je podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky oprávnený konať aj o podnetoch, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich práv. Z konania o podnetoch nie je tiež možné vylúčiť ani postup všeobecných súdov Slovenskej republiky, pokiaľ v jeho dôsledku došlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej alebo právnickej osoby ako účastníka súdneho konania a pokiaľ takémuto základnému právu alebo slobode neposkytuje právny poriadok žiadnu ochranu využitím opravného prostriedku. Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu skúma ústavný súd jeho zákonom predpísané náležitosti upravené v §20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z., ako aj existenciu dôvodov na jeho odmietnutie podľa §25 ods. 2 citovaného zákona. Jednou z podmienok, ktoré ústavný súd preskúmava pri predbežnom prerokovaní podnetu, je aj príslušnosť ústavného súdu na prejednanie vecí.

Pri preskúmaní podmienok konania ústavného súdu o podnete [REDAKOVANÉ] Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o jeho odmietnutí z dôvodu svojej nepríslušnosti na prejednanie vecí z nasledovných dôvodov. Ako v konaní o podnete, tak i v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 130 ods. 3, resp. čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky) ústavný súd poskytuje ochranu základným právam alebo slobodám právnických alebo fyzických osôb za predpokladu, že týmto právam neposkytuje ochranu žiaden iný orgán Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky nie je preto príslušný zaoberať sa v konaní o podnete namietaným porušením základného práva alebo slobody pisateľa podnetu, ak tomuto poskytuje právny poriadok ochranu použitím opravného prostriedku pred iným štátnym orgánom Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o porušenie práv [REDAKOVANÉ] namietaným postupom orgánov činných v prípravnom trestnom konaní, Ústavný súd Slovenskej republiky nie je príslušný na preskúmavanie ich postupu a rozhodovania, pretože: "Zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov činných v prípravnom trestnom konaní možno napadnúť opravnými prostriedkami podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Ústavný súd nie je oprávnený rozhodovať o zákonnosti postupu a rozhodnutí týchto orgánov a ich rozhodnutia zrušovať" (uznesenie ústavného súdu č. II. ÚS 36/94).

V ďalšom pisateľ podnetu namietal porušenie svojich práv postupom a rozhodnutím prvostupňového Mestského súdu v Bratislave. Ochranu jeho práv mu však poskytujú všeobecné sudy v odvolacom konaní podľa §258 a nasl. Trestného poriadku. Ústavný súd Slovenskej republiky preto nie je oprávnený konať o porušení základných práv pisateľa podnetu, ak mu ich ochranu zabezpečujú všeobecné sudy v odvolacom konaní proti rozsudku prvostupňového súdu prijatého v trestnej veci.

Napokon pisateľ podnetu požiadal o "posúdenie" právoplatného rozsudku najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho. Ústavný súd Slovenskej republiky nie je ďalším odvolacím alebo dovolacím súdom v systéme všeobecných súdov Slovenskej republiky, a preto nie je príslušný preskúmať, či dokonca zrušovať ich právoplatné rozhodnutia. Takýto postup ústavného súdu by znamenal zasahovanie do nezávislosti súdnej moci.

Z uvedených dôvodov a podľa §25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. bol podnet [REDACTED] odmietnutý pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky na prejednanie veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 1997

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Tibor Š a f á r i k

[REDACTED] predseda senátu